ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 179 (1448) | АЎТОРАК, 4 жніўня 1931 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90
6 месяцаў . . . 1 р. 80
1 год . . . 3 р. 60
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 908.
ГОД ВЫДАНЬНЯ XI.

Кошт асобнага №—2 кап.

На баявыя рэйкі рэалізацыю пастаноў зьезду рабселькораў

НАША ЗАДАЧА: сыстэматычна кіраваць раб-юнкорамі тарпянай прамысловасьці,

не паслабляючы кіраўніцтва ўсёю юнкораўскай масай

Пастанова сэкратарыяту ЦК КП(б)Б

аб мерапрыемствах па ўзмацненьню кіраўніцтва нізавым друкам і рабселькораўскім рухам у БССР.

З мэтай замацаваць і надалей пашырыць тую значную работу па перабудове рабселькораўскага руху, нізавога друку і ўзмацненьню партыйнага кіраўніцтва ім, якая была праведзена як у час падрыхтоўкі да ўсебеларускага зьезду рабсельваенкораў так і ў час непасрэднай работы зьезду, ЦК КП(б)Б лічыць неабходным:

1. Агульнае кіраўніцтва рабселькораўскім рухам БССР ажыцьцяўляецца Культпромам ЦК КП(б)Б і рэдакцыяй Ц. О.—газэтай „Зьвязда“

2. Каб забясьпечыць сыстэматычнае і глыбокае штодзённае кіраўніцтва і дапамогу рабселькорам паасобных галін прамысловасьці і сельскай гаспадаркі,—ускласьці на рэдакцыі цэнтральных газэт адказнасьць за работу з рабселькорамі паасобных вучасткаў соцыялістычнага будаўніцтва, а таксама за кіраўніцтва нізавым друкам гэтых галін народнае гаспадаркі, не паслабляючы разам з тым пастаноўкі і асьвятленьня пытаньняў усяго рабселькораўскага руху у цэлым; а) газэта „Зьвязда“, побач з агульным кіраўніцтвам рабселькораўскім рухам БССР, таксама ажыцьцяўляе спэцыялізаванае кіраўніцтва рабкорамі і нізавым друкам мэталяапрацоўчых прадпрыемстваў БССР, новапабудоў і папяровай прамысловасьці; б) газэта „Савецкая Беларусь“—рабселькоры і нізавы друк савецкіх установаў, спажывецкай коопэрацыі і дрэваапрацоўчай прамысловасьці; в) газэта „Рабочий“—рабкоры і нізавы друк чыгуначнага, воднага і шосейнага транспорту і гарбарна-абутковай прамысловасьці; г) газэта „Акцябр“—рабкоры і нізавы друк тэкстыльнай і швэйнай галін прамысловасьці; д) газэта „Чырвоная Зьмена“—рабкоры і нізавы друк тарпяных заводаў, а таксама індустрыяльных вышэйшых навучальных установаў; е) газэта „Колгасьнік Беларусі“—рабселькоры і нізавы друк ільнаводчых, жывёлагадоўчых колгасаў; ж) газэта Сельска-гаспадарчы рабочы Беларусі,—рабселькоры і нізавы друк машынатрактарных станцый і саўгасаў; з) газэта „Орка“—рабкоры і нізавы друк шкляной прамысловасьці.

3. Акрамя склікаьня ўсебеларускіх зьездаў рабселькораў адпаведным газэтам, разам з культпропам ЦК КП(б)Б, па меры патрэбнасьці, склікаць усебеларускія спэцыялізаваныя нарады рабсельваенкораў, у адпаведнасьці з прымацаваньнем да паасобных газэт. Камітэту па справах друку пры СНК БССР прадугледзець у бюджэтных асыгнаваньнях на друк выдаткі на склікаьньне нарад і зьездаў рабселькораў.

4. Абавязаць рэдакцыі цэнтральных газэт сыстэматычна (ня менш разу ў пяцідзёнку) зьмяшчаць агляды як друку наогул, так і ў асаблівасьці нізавых газэт тэй галіны народнае гаспадаркі, рабкоры якое прымацаваны да пэўнай рэдакцыі. Абавязаць рэдакцыі выдзяліць адказных таварышоў, якіх аслабаніць ад усякай іншай работы і ўскласьці персанальную адказнасьць за кіраўніцтва работай сярод прымацаваных да іх газэт груп рабселькораў.

5. Улічваючы востры недахоп адказных работнікаў у складзе цэнтральных газэт і выходзячы з неабходнасьці рашуча ўзмацніць гэты, адзін з найбольш адказных вучасткаў агульна-партыйнай работы,—датэрмінова выпусьціць з Комвузу 5 чалавек (з газэтнага аддзяленьня) і накіраваць з агульна-партыйнай работы 5 чалавек, якіх камандыраваць у рэдакцыі газэт выключна для работы з рабселькорамі.

6. Абавязаць Белдзяржвыдавецтва ў тэрміновым парадку выпусьціць бібліотэку брошур з асноўным матар'яламі зьезду.

Ажыцьцявіць рашэньні зьезду рабсельваенкораў

Торп, як адзіная база для далейшага разьвіцьця энэргетычнай прамысловасьці БССР, набывае надзвычайна вялікае значэньне ва ўмовах нашай краіны і па праву займе месца адной з вядучых галін нашай соцыялістычнай прамысловасьці.

Зьмешчаная сёньня рэзолюцыя другога ўсебеларускага рабсельваенкораўскага зьезду аб вытворчых задачах рабкораў у барацьбе за торп зьяўляецца разгорнутай програмай дзейнасьці „камандзіраў грамадзкай думкі“ па ажыцьцяўленьню лёзунгу пэратварэньня Савецкай Беларусі ў тарпяны Донбас.

Вялікая армія рабкораў і юнкораў тарпяной прамысловасьці, якія сумесна з усімі рабочымі тарпянікамі правялі нядрэнную падрыхтоўчую працу пры абгаварэньні тэзісаў да зьезду, павінна зараз-жа, яшчэ з большай настойлівасьцю, выступіць на правядзеньне іх у жыцьцё.

Узброіўшыся гістарычнай прамовай тав. Сталіна на нарадзе гаспадарнікаў, пастановай ЦК КП(б)Б СНК і пастановай нашага зьезду, рабкоры павінны выступіць на барацьбу з самацёкам у забясьпечаньні торпапрамысловасьці рабочаю сілай, з ураўнілаўкай, з абязьлічкай,—за ўвядзеньне бесьперапынкі, давядзеньне пляна да кожнага рабочага, за максімальную мэханізацыю торпаздабычы, за разгортваньне здабычы фрэзэрнага, багернага, малога і вялікага гідраторпу.

Разгарнуць барацьбу за падрыхтоўку кадраў для тарпяной прамысловасьці, за лепшую організацыю працы ў ФЗВ, за стварэньне тарпянага вучэбнага комбінату.

Разгортваньне культбытавой працы на торпазаводах важнейшая задача рабкораў. Барацьбой за стварэньне лікпункту, школы, клюбу на кожным торпазаводзе павінен быць праскнуты кожны крок ударніка-рабкора. Рабкоры павінны быць ініцыятарамі, актыўнымі ўдзельнікамі складаньня другой пяцігодкі свайго заводу, свайго цэху, свайго заводу і, на гэтай падставе, пяцігодкі БССР і генпляну.

Выкананьне гэтых вялікіх задач будзе забясьпечана пры ўмовах абавязковага стварэньня на кожным торпзаводзе, у кожнай брыгадзе, для кожнай машыны насьценгазэты, ільлічоўкі, спэцыяльных бюлетэняў па паасобных пытаньнях; стварэньня навакол іх шырокага актыву з рабочых тарпянікаў.

Штодзённая баявая опэрацыйная работа друку пад непасрэдным партыйным кіраўніцтвам дасьць нам магчымасьць выканаць бальшавіцкія пляны торпаздабычы.

ЦК КП(б)Б даручыў „Чырвонай Зьмене“ ажыцьцяўляць конкрэтнае кіраўніцтва рабкорамі і нізавым друкам торпазаводаў і індустрыяльных вышэйшых навучальных установаў.

„Чырвоная Зьмена“, сумесна з усім нізавым друкам, пры актыўнейшым удзеле ўсіх рабочых тарпянікаў, усіх ударнікаў-рабкораў торпазаводаў і індустрыяльных навучальных установаў, пад выпрабаваным кіраўніцтвам ленінскай партыі, бязумоўна, выканае ўскладзеныя на яе цэнтральным камітэтам КП(б)Б абавязкі.

ПА ТОЙ БОК МЯЖЫ

Галадоўка ў Лукішках закончылася частковай перамогай

ВАРШАВА. 30. Як паведамляе пепэсаўскі „Работнік“, галадоўка 190 палітзьняволеных у Віленскай турме Лукішкі закончылася. Палітзьняволеныя спынілі галадоўку толькі тады, калі ўрадоўцы міністэрства ўнутраных спраў далі ім афіцыйнае запэўненьне ў тым, што частка іх патрабаваньняў, а імяна: права падзяленьня ежы, права атрыманьня кніжок з волі і перапіскі, а таксама спыненьне зьбіеньняў—будзе выканана.

Баявыя колёны 1-га жніўня ў Гішпаніі

Контррэволюцыйныя троцкістыя пасьпяшылі заявіць што „яны ў дэмостраціі ня ўдзельнічалі“...

МАДРЫД. 2. Дэмонстрацыі 1-га жніўня былі забаронены па ўсёй Гішпаніі. Тым ня менш, друк паведамляе аб адбыўшыхся спробах правесьці дэмонстрацыі ў Мадрыдзе Барсэлёне і Більбао.

У Мадрыдзе організацыя комуністычнай дэмонстрацыі пачалася а 7 гадзіне ўвечары. Групы рабочых сабраліся на плацох. Улада мабілізавала вялікія паліцэйскія сілы, якія атакавалі рабочых. Усякі раз рабочыя зноў зьбіраліся. Дэмонстранты сьпявалі „Інтэрнацыянал“. Дэмонстрацыі працягваліся да 10 гадзіны вечара.

У Барсэлёне компартыя організавала дэмонстрацыю рабочых з чырвонымі сьцягамі, дэмонстранты неаднакратна адбівалі атакі паліцыі, якая імкнулася іх разагнаць. У раёне Пляцу рэспублікі адбылася сур'ёзная сутычка з паліцыяй. Нейкі паліцэйскі адкрыў агонь, якім быў паранены адзін рабочы. Так званы „рабоча-сялянскі блёк“, кіруемы троцкістым Маўрынам, заявіў, што ён ня ўдзельнічаў у дэмонстрацыях.

У Більбао шматлікія рабочыя забаставалі, каб азнаймаваць дзень 1-га жніўня. У Овідэо компартыя організавала мітынг., на якім прысутнічала шмат рабочых.

Даць соцыялістычным палём баявую опэрацыйную насьценгазэту

Другі ўсебеларускі зьезд рабселькораў ясскрава сказаў аб тым, што да пачатку ўборачнай кампаніі ў кожным саўгасе, колгасе, МТС павінна быць свая насьценгазэта.

Гэта пастанова ня ўсюды праводзіцца ў жыцьцё. Частка раённых вясковых організацый, у прыватнасьці Слуцкага, Хойніцкага, Расонскага, Расьнянскага, Любаньскага. Буда-Кашалёўскага р-наў, не ўдзялілі патрэбнай увагі гэтаму палітычнаму пытаньню.

Цэлы рад насьценгазэт саўгасаў і колгасаў (саўгас Пакрашова, колгасы „Шлях колектывізацыі“, „Селянін“) ня здолеў накіраваць агонь пролетарскай самакрытыкі на прарывы ў гаспадарча-палітычных кампаніях і займаюцца ўсялякай дробязьзю.

Так далей быць ня можа. Комсамольскія організацыі разам з юнкораўскай масай павінны паставіць перад сабой задачу ў самы кароткі тэрмін на кожным вучастку ўборкі ўраджаю асабліва ў ільнаводных раёнах організаваць штодзённую насьценную газэту, зрабіўшы яе сапраўды змагаром за найхутчэйшае сканчэньне ўборкі, асеньняга севу, ворыва і сілосаваньня.

Вылучылі, а далей справа іх не датычыць

У колгасе „Селянін“ (в. Валокі, Хойніцкі р-н) няма насьценгазэты, ня гледзячы на пастанову 2-га ўсебеларускага зьезду рабселькораў, каб да пачатку ўборачнай кампаніі кожны колгас меў насьценгазэту.

Партыйна-комсамольскія ячэйкі адносяцца да гэтай важнейшай справы з халадком. Сэкратара партыйнай ячэйкі, т. Жаўніка, колгасьнікі пытаюць:—„Чаму ў нас няма насьценгазэты?“, той адказвае:—„Мы вылучылі тав. Старыковіча, няхай ён і робіць“. А сам, як сэкратар, ня хоча цікавіцца тым, як выконваюць вылучаныя таварышы ўскладзеныя на іх абавязкі.

Уборачная кампанія ў разгары. Колгасьнікі чакаюць, калі-ж нарэшце будзе выканана пастанова зьезду рабселькораў аб насьценгазэтах.

Партыйна-комсамольскія ячэйкі павінны памятаць, што мала вылучыць таварыша і даручыць яму працу, а трэба і праверыць, як ён гэту працу выконвае.

УДАРНІК.

Насьценгазэта і рэдактар лунаюць у паветры

* * *

Насьценгазэта пры Любаньскім нардоме выходзіць толькі к сьвятам Як вышла к 1-му мая, дык і дагэтуль няма. Ні падрыхтоўка да рабселькораўскага зьезду, ні сам зьезд у газэце не асьвятляліся.

Час ужо адпаведным організацыям зацікавіцца працай насьценгазэты, зрабіўшы яе сапраўдным змагаром за выкананьне задач данага этапу

Два.

Аб працы нашай насьценгазэты

Насьценгазэта „За пролетарскія кадры“ Гомельскага агропэд'інстытуту выпусьціла за час свайго існаваньня 20 нумароў, ня лічачы двух нумароў ільлічоўкі „Ударнік другой бальшавіцкай“, выпушчаных у часе агропрактыкі ў колгасе.

Насьценгазэта зрабіла паварот тварам да вытворчасьці, асьвятляючы ход выкананьня соцспаборніцтва і ўдарніцтва, экономпляну і г. д., адначасова б'ючы па хваравітых зьявах, якія маюць месца ў інстытуце. Насьценгазэта ўзяла шэфства над насьценгазэтамі заводу „Гомсельмаш“ і саўгасу „Брылёў“. Узятыя на сябе абавязкі яна выконвае.

Побач з дасягненьнямі, газэта мае рад недахопаў: малая колькасьць студкораў (40 чал. студкораў на 150 студэнтаў), адсутнасьць масава-выхаваўчай працы сярод студкораў і цэлы рад іншых. Думку часткі студэнтаў аб тым, што „ў насьценгазэту павінна пісаць толькі рэдкалегія“ і яшчэ цэлы рад іншых, ніхто ня імкнуўся разьбіць. Слаба асьвятлялася жыцьцё і праца комсамольскай ячэйкі.

Студкор.

Тэлеграма

Усім сэкратаром гаркомаў і райкомаў КП(б)Б

Катэгарычна прапануецца даслаць не пазьней дзесятага жніўня ўсе матар'ялы правядзеньня месячніка беларусізацыі.

За сэкратара ЦК Гантман.

Пабудову ільназаводаў

на звышударную хуткасьць

Комсамол павінен аказаць конкрэтную дапамогу падшэфнаму будаўніцтву

Будаўніцтва заводу скончыць к тэрміну

Вушацкі Райкамол павінен забясьпечыць дапамогай

1-е кастрычніка павінна быць скончана будаўніцтва Вушацкага ільна-заводу. Адсутнасьць кіраўніцтва і дапамогі раённых організацый, бясплянавасьць, расхлябанасьць на будаўніцтве, цякучасьць рабочае сілы прывялі да прарыву ў будаўніцтве заводу.

Па пляну, к 15-му ліпеня павінна была быць скончана пабудова галоўнага вытворчага корпусу, але на сёньня выканана толькі 62 пр. Будаўніцтва складу выканана на 40 проц. Павеці пажарнае пуні і іншыя будынкі зусім не пачыналі будаваць.

Комсамольская організацыя стаіць у баку ад будаўніцтва і ніякай дапамогі, як шэф, не дае. Райком КСМ ня прыняў конкрэтныя мераприемствы, каб дапамагчы ліквідаваць прарыў. На будаўніцтве політычна-масавая работа сярод рабочых не вядзецца, гэта—адна з прычын цякучасьці рабочае сілы.

На апошнім агульным сходзе, дзе абгаварвалася пытаньне аб ліквідацыі прарыву, рабочыя заводу абвясьцілі сябе ўдарнікамі. Уся праца пераводзіцца на дзьве зьмены. Лепш організоўваецца па вучастках будаўніцтва, рабочая сіла. Рабочыя выклікалі на соцспаборніцтва ў выкананьні к тэрміну будаўніцтва заводу рабочых Лепельскага заводу.

Райком комсамолу павінен конкрэтна дапамагчы ільназаводу выйсьці з паласы прарываў і скончыць будаўніцтва заводу к тэрміну.

Вушацкі.

Завод будзе скончан на месяц раней.

Дуброўна. Будаўнічая частка работ Дубровенскага ільназаводу будзе скончана раней тэрміну на 1 месяц (1 кастрычніка, замест 1 лістапада). З 1 жніўня можна будзе прыступіць да монтажных работ. Да гэтага часу яшчэ не даслана ні адна машына, а таксама невядома, калі яны будуць дасланы.

Будаўнічым матар'ялам завод забясьпечан, але не хапае 20 скрынак цьвікоў.

Лён убраць своечасова!

У сувязі з зацяжкай сенаўборкі ў колгасе імя Дзяржынскага (Вушацкі р-н) ёсьць пагроза несвоечасовай уборкі ўжо высьпеўшага лёну.

Колгас ня мае дастатковай колькасьці рабочае сілы, але трэба своечасова папярэдзіць зрыў уборкі лёну, шляхам рацыянальнага, на аснове зьдзельшчыны, скарыстаньня наяўнай рабочай сілы.

К.

ПІЛЬНЕЙ АХОВА БОЛЬШАВІЦКАГА УРАДЖАЮ

400 комсамольцаў Віцебшчыны будуць адбіваць атаку шкоднікаў

Комсамольскія маладзёжныя базы павінны быць створаны

24-га ліпеня мы паставілі перад раённымі комсамольскімі організацыямі конкрэтныя задачы і мерапрыемствы па барацьбе за шкоднікамі сельскай гаспадаркі.

Ніводзін райком, акрамя Віцебскага, яшчэ не організаваў комсамольска-маладзёжныя апорныя базы, якія былі намі намечаны. Менскі, Гомельскі гаркамолы, Магілеўскі, Бабруйскі, Слуцкі, Полацкі, Капыльскі, Жлобінскі, Мазырскі, Аршанскі і Хойніцкі райкамолы, як відаць, ня ўлічылі важнасьці організацыі гэтых баз.

Розныя шкоднікі пачалі атакоўваць палі і агароды і вішчыць ураджай. ЦК ЛКСМБ у сваёй тэлеграме прапануе ўсім комсамольскім організацыям уключыцца ў барацьбу са шкоднікамі. Райкомы павінны раўняцца па Віцебску, дзе гаркамол па-опэрацыйнаму мобілізаваў 400 комсамольцаў на барацьбу са шкоднікамі.

Зараз-жа выставіць ахову, організаваць зьнішчальныя атрады, усю барацьбу са шкоднікамі ўвязаць з спэцыялістымі і раённым штабам.

Патрэбна тэрміновая дапамога на барацьбу са шкоднікамі

Лепель. 3-VII. За ліпень у вялікай колькасьці зьявіўся у раёне вусень і лугавы матыль. Зьнішчана 250 га насеннага турнэпсу. Шкоднікі пачынаюць пераходзіць на бульбу, лён і іншыя культуры. Працуюць толькі 12 апырсквальнікаў.

Патрабуецца тэрміновая дапамога сродкамі барацьбы са шкоднікамі.

Гароднiна пад пагрозай зьнішчэньня шкоднікамі

Комсамол Віцебшчыны выступіў на барацьбу з рапсавым пілільшчыкам

Ва ўсіх раёнах БССР, прыблізна 27-28 ліпеня спачатку на турнэпсе, а потым на радысы і бручкы, ў масавай колькасьці зьявіліся рапсавы пілільшчык, які зараз і пераходзіць ўжо на капусту і зьнішчае цэлыя плошчы гароднiны. Рапсавы пілільшчык зьнішчае пераважна крыжакветныя зьнішчае дашчэнту. Зьедзеные лісьце засыхае. Засыхае і корань. Знадворны выгляд чарвы шкодніка рапсавага пілільшчыка цёмна-зялёнага колеру. Ён спачатку прагрызае дзіркі на лісьцях, а потым зьядае іх усім, пакідаючы толькі жылкі. Меры барацьбы з ім —гэта апырскваньне парыжскай зелянiнай: 16 грам на вядро вады з дадаткам 32 грам сьвежа-гашанае вапны, каб не апаліць расьлін.

Ня дрэнна: фторыстым натрам—80-100 грам на вядро вады; фторыстым барыем на вядро вады—400 грам дадаючы 50 грам соды. жыпсія —20 грам на вядро вады.

Для лепшага прыліпаньня раствору да капусты, якая мае ліст воскавідны, трэба дадаць клейстару, з разьліку 100 [illegible] мукі на вядро вады.

Можна замест апырскваньня рабіць апыльванне парыжскай зелянiнай мышакова-кіслым кальцыем, з разьліку 1 частка вышэйпаказаных ядаў на 16 частак сьвежа-гашанай вапны ці попелу.

Праз тыдзень чакаецца капусная бяляпка. Усе атруты для барацьбы са шкоднікамі ёсьць ва усіх раёнах.

Бел АБШ пры Наркомземе разаслала усім гаспадарчым сыстэмам райза рад паведамленьняў аб шкоднiках з указаньнем мер барацьбы з імі.

Віцебскі зьнішчальны пункт АБШ па дагавору з гарадзкім камітэтам комсамолу, мобілізаваў 400 чалавек. На аддзяленьнях таксама мобілізуюцца масавыя брыгады комсамолу і Асоавіяхему.

Паводле вестак з месц кадраў не хапае. Каб зьберагчы гароднiну і капусту, як кармовы сродак брукву, турнэпс і рэдыску, неабходна мобілізаваць усе грамадзкія сілы на дружнае выступленьне супроць масавага шкодніка—рапсавага пілільшчыка.

АБШ пры Наркомземе Беларусі.

У БАРАЦЬБЕ ЗА ПАСЬПЯХОВУЮ ЎБОРКУ СОЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ ПАЛЁЎ

СТВАРЫЦЬ КОМСАМОЛЬСКІЯ ЯЧЭЙКІ

Тураўскі, Копыскі РК не забясьпечылі выкананьня задачы організацыі ячэек ЛКСМБ у кожным колгасе

Стварэньне пры кожным колгасе комсамольскай ячэйкі зьяўляецца састаўной часткай барацьбы за шматмільённы комсамол.

Мы ўжо ня раз паказвалі конкрэтных носьбітаў опортуністычнага самацёку, „тэорыю", якія падмянялі індывідуальны адбор, масавую работу, агульным прыёмам і голай вярбоўкай.

Аднак, матар'ялы зьмяшчаемыя сёньня з Мсьціслаўскага, Копыскага і Тураўскага раёну гавораць, што пастановы IX зьезду аб стварэньні комсамольскай ячэйкі ў кожным колгасе выконваюцца вельмі марудна.

Увага і сілы ўсёй нашай організацыі павінны зараз быць сконцэнтраваны на поўнае выкананьне промфінпляну і ўборачнай з увязкай лёзунгу 100 проц. ахопу рабоча-батрацкай моладзі саюзам і стварэньне комсамольскіх ячэек пры кожным колгасе.

Зразумела, гэтую вялікую задачу нельга будзе вырашыць у найкарацейшы тэрмін без перабудовы ўсёй работы ячэек на баявы лад, тым больш, што трэба сумясьціць уцягненьне ў комсамол з індывідуальным падыходам з прыцягненьнем кожнага навічка да актыўнай барацьбы за прамфінплян, за пасьпяховую ўборку.

Бальшавіцкімі тэмпамі ўзяцца за стварэньне ў бліжэйшы час комсамольскіх ячэек у колгасах, перабудаваць кіраўніцтва так, каб забясьпечыць актыўную работу колгасных ячэек па замацаваньню колгаснай вытворчасьці, узьняць якасьць працы колгасных ячэек—такавы неадкладная задачы райкомаў ЛКСМБ.

Копыскі райком павінен пакончыць з політыкай наглядчыка

У Маслакоўскім сельсавеце (Копыскі р-н) налічваецца 16 колгасаў у якіх маецца шмат колгаснай моладзі, а ў савеце існуюць толькі дзьве комсамольскія ячэйкі. Гэтыя ячэйкі ніякай працы сярод колгаснай моладзі не праводзяць. Пастановы IX зьезду аб росьце і організацыі у кожным колгасе комсамольскай ячэйкі не распрацавалі.

Копыскі райком слаба кіруе справай росту організацыі, гэта ёсьць вынік яўнага ігнараваньня рашэньняў зьезду па росту. Патрэбна зараз-жа застаўшыйся час да МЮД'у скарыстаць для большай работы па організацыі ячэек у колгасах.

Г-коў.

16 колгасаў без комсамольскіх ячэек

У Папамюдускім сельсавеце (Мсьціслаўскі р-н) маецца 17 колгасаў. Комсамольскіх-ж ячэек толькі адна, якая налічвае 19 комсамольцаў. Гэтая ячэйка не праводзіць ніякай працы па павялічэньню сваіх радоў за лік колгасаў, батрацкай, беднацкай і лепшай серадняцкай моладзі.

Мсьціслаўскі райком комсамолу недастаткова змагаецца за організацыю ў кожным колгасе комсамольскай ячэйкі.

Івашкоў Іван.

Вынік опортуністычнай бязьдзейнасьці

У Ленінскім сельсавеце (Случчына) маюцца дзьве комсамольскія ячэйкі у якіх налічваецца усяго 18 комсамольцаў у той час, калі ў савеце маецца 6 колгасаў. Лік комсамольскіх ячэек сам паказвае на колькі гэтыя ячэйкі ўвязліся за выкананьне рашэньняў IX зьезду аб організацыі ў кожным колгасе комсамольскай ячэйкі.

Райком комсамолу ня сумеў забясьпечыць баявой работы і ўвязаць выкананьне ўборачнай кампаніі з ростам, што сьведчыць аб слабасьці і няўменьні опэрацыйна кіраваць організацыяй. Да МЮД'а засталося ўсяго 33 дні, патрэбна неадкладна перабудаваць на баявы лад работу ячэек з тым, каб у бліжэйшы час выканаць пастанову аб організацыі ячэек КСМ у кожным колгасе.

Шаруліч В.

У Тураве слаба змагаюцца за шматмільённы

Тураўская комсамольская організацыя яшчэ да гэтага часу па-баявому не пераключылася на выкананьне рашэньняў IX зьезду ЎсеЛКСМ аб організацыі пры кожным колгасе ячэйкі КСМ.

Падрыхтоўчая праца да МЮДа, якая павінна была азнаменавацца масавым ростам комсамольскай організацыі, ідзе зусім марудна. За гэты час усяго арганізавана 2 ячэйкі. Такая праца маецца ў выніку таго, што кіраўніцтва раённага камітэту нядбайна адносіцца да гэтай важнейшай задачы.

Комсамолец.

Зьняць кіраўніцтва

У колгасе „Варашылава" (Самахвалавіцкі р-н) маецца больш 200 чал. маладых колгасьнікаў, а ў гэтым колгасе комсамольская ячэйка налічвае ўсяго 15 чалавек комсамольцаў. Сярод колгаснай моладзі ніякай працы па ўцягненьню іх у рады саюзу не праводзіцца. Больш таго навет сярод саміх комсамольцаў праца адсутнічае, політгурток не працуе, рашэньні X і IX зьездаў і апошніх кантрольных пленумаў ЦК не распрацаваны. Сакратар ячэйкі тав. Гарачка па-опортуністычнаму адносіцца да працы.

Макс.

Усім ГК і РК ЛКСМБ

Большасьць раёнаў БССР ахоплены масава-гароднымі шкоднікамі. Прапануецца неадкладна скласьці масавыя комсамольска-маладзёжныя атрады для барацьбы з імі.

Зьвязацца з райўпаўнаважанымі па барацьбе са шкоднікамі і машыназьнішчальнымі станцыямі і пунктамі АБШ.

ЦК ЛКСМБ.

Організаваць барацьбу з лугавым матылём

У сучасны момант ва ўсёй паўднёвай частцы СССР наглядаецца ў значнай колькасьці лёт лугавога матыля. У 1929 годзе гэты шкоднік прынёс сельскай гаспадарцы саюзу страт на 200 мільёнаў рублёў, зьнішчыўшы вялізарныя плошчы палявых і гародніх культур, у тым ліку некалькі тысяч гэктараў і ў БССР.

У мінулым годзе лёт матыля наглядаўся ў многіх раёнах паўднёвай частцы БССР (Хойніцкі, Брагінскі, Рагачэўскі, Жлобінскі, Узьдзенскі і інш. р-ны)

Нязначны лёт наглядаецца ўжо і ў гэтым годзе (у Гомельскім раёне), у зьвязку з чым ёсьць небясьпека зьяўленьня шкодніка, а тая сама ня выключана магчымасьць залёту яго да нас з Украіны. Таму неабходна пільна сачыць за зьяўленьнем лугавога матыля і быць падрыхтаваным да барацьбы з імі.

Лугавы матыль бура-шэрага колеру. Зімуе ён у выглядзе вусеня ў капшушках, якія знаходзяцца на самай паверхні зямлі. Вясною вусені лялькаюцца і ў канцы мая ці ў чэрвені пачынаецца лёт матылёў. Матылі лётаюць ад 2 да 3 тыдняў і адкладаюць яечкі галоўным чынам (да 80 про .) на пустазельле, на сухія астаткі пустазельля і на зямлю. Менш за ўсё матылі адкладаюць яечкі на культурныя расьліны.

Праз 4-7 дзён з яечак выходзяць вусені, якія спачатку кормяцца на пустазельлі і ледзь прыкметны, потым яны масамі перапаўзаюць на культурныя расьліны, зьядаюць іх і перапаўзаючы зьнішчаюць усё на сваім шляху.

Вусені лугавога матыля цёмна-зялёнага колеру з цёмнай палоскай па сярэдзіне сьпіны і двума сьветлымі палоскамі па бакох яе. Жывуць вусені 2-3 тыдні і ўвесь гэты час яны жывяцца культурнымі расьлінамі, потым уходзяць у зямлю і на глыбіні 1-2 см. робяць сабе капшушкі і лялькуюцца.

У сярэдзіне ліпеня ці пачатку жніўня зноў вылятаюць матылі. У БССР можа быць да двух пакаленьняў лугавога матыля.

Супроць гэтага шкодніка, які шкодзіць амаль усім расьлінам, трэба своечасова прымаць жорсткія меры і па магчымасьці зьнішчаць ва ўсіх яго стадыях.

У момант масавага лёту матылёў можна вылаўліваць іх сачкамі (мяшкамі з марлі), ці на карытца з брадзяшчай патакай.

Уночы на палёх можна раскладаць вогнішча, матылі лятуць на сьвет і гінуць ў агні.

Пасьля масавага лёту матылёў і адкладкі яечак неабходна абкашваць пустазельле (сарнякі) на межніках, абочынах канавах і скошанае пустазельле (сарнякі) хутка скармліваць скату.

Дзеля таго, каб зьберагчы незаражаныя палеткі ад прыходу вусеняў робяцца ахоўчыя канавы глыбінёю ад 30 да 50 см. і гэткай-жа шырыні. Канавы можна рабіць плугам, праяджаючы два разы па аднаму месцу.

Для барацьбы з вусенямі праводзіцца спырскваньне і апылкаваньне расьлін атрутамі, вусень паядае апырснутыя атрутай расьліны і гіне.

Апырскваньне хлёрыстым барыем ужываецца у колькасьці 400-600 гр. на 12 літраў вады.

Для апрыскваньня парыжскай зеляньню з сьвежа гашанай вапнай бярэцца 12-16 гр. парыжскай зеляні і 24-32 гр. вапны на 12 літраў вады.

Для апрыскваньня мышаковіста кіслым натрам бярэцца 10-12 гр. мышаковіста-кіслага натру на 12 літраў вады і дадаецца 30-36 гр. соды. Галоўным чынам гэты сродак ужываецца пры барацьбе з вусенямі лугавога матыля на пустазельлі.

Можна ўжываць супроць вусеняў апыльваньне расьлін парыжскай зеляньню, джайсінам і мышаковіста-кіслым кальцыем у мешаніне з гашанай вапнай, мелам. попелу. Дзеля гэтага бярэцца 1 частка атруты на 10 частак вапны ці мелу, ці попелу.

А пасьля ляльканьня вусеняў неабходна рабіць глыбокае пераворваньне глебы з тым, каб глыбока закапаць капшучкі і тым самым не даць магчымасьці вылятаць матылям.

У зьвязку з тым, што лугавы матыль зьяўляецца вельмі злосным шкоднікам, Беларуская Служба Вучоту Шкоднікаў зьвяртаецца да усіх саўгасаў, колгасаў і бядняцка-серадняцкіх гаспадарак і комсамольскіх пастоў, каб у выпадку зьяўленьньня гэтага шкодніка зараз-жа паведамлялі бліжэйшаму раённа-зьнішчальнаму пункту Бел. Аб'яднаньня Барацьбы са шкоднікамі, а таксама Службе Вучоту пры чым дасылаць для вызначэньня самага шкодніка па адрасу: Менск Шырокая 28, Служба Вучоту Шкоднікаў.

К. Ашукіна.

У барацьбу за торф — за энэргетыку!

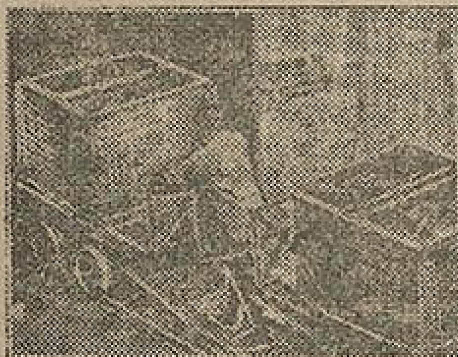
Рэзолюцыю II рабсельваенкораўскага зьезду павінен ведаць кожны рабочы-тарпянік. Абавязак кожнай комсамольскай ячэйкі — быць організатарам прапрацоўкі рэзолюцыі і непасрэдным актыўным яе выканаўцай

Пуцёўка на ўпартае змаганьне кожнаму рабкору-ўдарніку, кожнаму ўдарніку-рабкору

Рэзолюцыя другога Ўсебеларускага зьезду рабсельваенкораў аб вытворчых задачах рабкораў у барацьбе за торп

Кожны крок па выкананьню рэзолюцыі другога рабселькораўскага зьезду ёсьць падвышэньне проценту выкананьня пляну торпаздабычы. Выкананьнем рэзолюцыі будзем змагацца за выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну. Ля кожнай машыны, у кожнай брыгадзе дамо рэзолюцыі бявое выкананьне

Перад партыяй, перад усёю рабочаю клясай, перад усім рабселькораўскім рухам, (як магутнай зброяй у руках камуністычнай партыі, стаіць адказьнейшая, неадкладная задача: забясьпечыць самыя максымальныя тэмпы ў разьвіцьці энэргетычнай базы, у найкарацейшы тэрмін вынішчыць адставаньне, прарыў на фронце аднаго з выключна важных вучасткаў—на фронце падвядзеньня энэргетычнай базы пад справу—соцыялістычнага будаўніцтва.

ЦК КП(б)Б, вызначаючы ў сваёй настанове далейшыя пляны разьвіцьця тарпянай прамысловасьці—базы энэргетыкі, запісаў: „забясьпечыць на працягу трох год такое разьвіцьцё здабычы торпу, якое забясьпечыла-б, як мінімум, перавод у гэты тэрмін усёй прамысловасьці, электроэнэргіі асноўных культурных бытавых установ прамысловых цэнтраў на тарпяны апал“.

Дзеля гэтага рабкорам неабходна дасканала ведаць конкрэтныя задачы ў барацьбе за торп, у барацьбе за энэргетыку з тым, каб, ведаючы гэтыя конкрэтныя задачы, яшчэ з большай настойлівасьцю змагацца пад кіраўніцтвам партыйнай організацыі за ажыцьцяўленьне вытворчай програмы тарпянай прамысловасьці.

У жорсткай, непрымірымай барацьбе на два фронты, супроць правага ўхілу, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, „левых“ загібаў і прымірэнцтва да іх, у барацьбе з вялікадзяржаўным шовінізмам, як галоўнай небясьпекай у галіне ажыцьцяўленьня ленінскай нацыянальнай політыкі, у барацьбе з шовінізмам усіх колераў, мы павінны ператварыць Савецкую Беларусь у тарпяны Донбас.

Высоўваць перад рабселькорамі наступныя задачы:

Эканоміка працы і нормiраваньне

„Новая абстаноўка—новыя задачы гаспадарчага будаўніцтва“ вымагаюць ад рабселькораў яшчэ больш настойлівай барацьбы з самацёкам у забясьпечаньні торпапрамысловасьці рабочаю сілай, з яе цякучасьцю, дамагаючыся організаванага набору рабочае сілы праз узаемныя дагаворы гаспадарчых організацый з колгасамі і колгасьнікамі, сыстэматычнай праверкі становішча вярбоўкі праз організацыю рэйдаў ударных брыгад друку, шырока тлумачачы кожнаму тарпяніку закон аб адыходніцтве.

Сваёй барацьбою „з няправільнай організацыяй зарплаты, з няправільнай тарыфнай сыстэмай і лявацкай ураўнілаўкай у галіне зарплаты“ (Сталін), што зьяўляецца прычынай цякучасьці рабочае сілы, рабкор павінен стаць удзельнікам ажыцьцяўленьня задачы ня менш 76 проц. наяўнай рабочай сілы замацаваць на сталую працу, скарыстоўваючы яе круглы год на розных вучастках працы торпзаводаў.

У галіне найлепшага скарыстаньня наяўнай рабочай сілы сыстэматычнага падвышэньня кваліфікацыі рабочых, перад рабкорамі зноў паўстае задача змагацца за правільную тарыфную сыстэму, за організацыю „гэткай сыстэмы тарыфу, якая-б улічвала розьніцу паміж працай кваліфікаванай і некваліфікаванай, паміж працай цяжкою і лёгкай“ (Сталін).

Будзьце ініцыятарамі перагляду норм у бок устанаўленьня сапраўдных тэхнічных магчымасьцяй, узяўшы раўненьне на выпрацоўку лепшага рабочага ўдарніка, будзьце барацьбітамі за поўнае ўвядзеньне зьдзельшчыны, увядзеньне дэкаднай пабрыгаднай калькуляцыі, што зьяўляецца адным з сродкаў мобілізацыі мас на падзешаўленьне сабекошту торпаздабычы.

Пастаўленая тав. Сталіным у яго гістарычнай прамове на нарадзе гаспадарнікаў задача.—„зьнішчэньне безгаспадарнасьці, мобілізацыя ўнутраных рэсурсаў прамысловасьці, унядрэньне і ўмацаваньне гаспадарчага разрахунку ва ўсіх прадпрыемствах, сыстэматычнае зьніжэньне сабекошту, узмацненьне ўнутрыпрамысловага накапленьня ва ўсіх без выключэньня галінах прамысловасьці“,—патрабуе ад кожнага рабселькора, ад кожнай газэты торпзаводу самай актыўнай, настойлівай і пасьлядоўнай, шырока разгорнутай барацьбы за выкананьне гэтых задач на кожным торпзаводзе.

Газэты тарпянікаў—змагары за правільнае скарыстоўваньне і экономію рабочае сілы. Ніводнае гадзіны прастою, ніводнага лішняга рабочага ў брыгадзе!

Рабселькоры тарпянікі павінны быць пад кіраўніцтвам партыйнай організацыі організатарамі ўдарных брыгад і ініцыятарамі соцыялістычнага спаборніцтва, барацьбітамі за самае шырокае разгортваньне пролетарскай самакрытыкі і дзейснасьці яе, ганьбуючы горшых і разам з тым, сыстэматычна адзначаючы на прыкладах дасягненьняў лепшых, паказваючы як трэба працаваць, даючы сыстэматычны, глыбокі і разгорнуты паказ дасягненьняў соцыялістычнага будаўніцтва.

Даб'емся поўнага ўвядзеньня бесьперапынкі двухсналовай і трохзьменнай працы на ўсіх торпзаводах і безадкладнага пераводу ўсіх без выключэньня торпзаводаў і паасобных брыгад на гаспадарчы разрахунак.

Змагайцеся за правільную расстаноўку рабочае сілы, абслугоўваючага і тэхнічнага пэрсоналу на торпзаводзе.

Барацьба за скарыстаньне кваліфікаванае жаночае працы ў торппрамысловасьці (сьлесарамі, трактарыстымі, моторыстымі і параўшчыкамі) зьяўляецца штодзённай, адной з важнейшых задач нашага нізавога, раённага і цэнтральнага друку.

Тяньіда варштата, агрэгата за кожнага рабочага!

Рабкоры тарпянікі!

Абавязкова цэмантуючы свае намаганьні організуючай сілаю свайго асабістага прыкладу, дабівайцеся праз друк, праз насьценныя газэты:

каб вытворчая програма Белторпу, заводу, агрэгата была даведзена да кожнага паасобнага рабочага. У кожнай насьценгазэце давайце выразныя операцыйныя звод і штодзённай торпаздабычы, паказваючы лепшых у барацьбе за торп, ганьбуючы адстаючых;

вывучайце найбольшыя вытворчыя магчымасьці кожнай гарнітуры, машыны, брыгады і, на гэтай падставе, высоўвайце сустрэчныя, перавышайце пляны торпаздабычы;

будзьце ініцыятарамі, ударнікамі па складаньню плянаў другой пяцігодкі торпзаводаў, на аснове вытворчых магчымасьцяй кожнай машыны і далейшай мэханізацыі торпаздабычы;

біцеся за сваячасовае складаньне проэктаў, плянаў па падрыхтоўцы балот, торпаздабычы і транспортоўкі торпу да яго спажыўца. Самым падрабязным чынам, грунтоўна і глыбока, абгаварвайце гэтыя пляны сярод рабочых тарпянікаў;

дамагайцеся організацыі плянава-опэрацыйных груп на кожным торпзаводзе, на кожным паасобным вытворчым вучастку і кіраўніцтва гэтымі групамі з боку тэхнічнага пэрсоналу заводу.

У барацьбу за мэханізаваны тарпяны Донбас!

„Мэханізацыя процэсаў працы зьяўляецца тэй новаю для нас і рашаючаю сілай, без якое немагчыма вытрымаць ні нашых тэмпаў, ні новых маштабаў вытворчасьці“ (Сталін).

Таму мэханізацыя шпарка растучай торпапрамысловасьці і ператварэньне БССР у тарпяны Донбас зьяўляецца адным з момантаў, што забясьпечвае падвышэньне тэмпаў торпаздабычы і ў значнай меры вырашае цяжкасьці з рабочаю сілай.

Адсюль адна з галоўных і першачарговых задач нізавога, раённага, цэнтральнага друку і рабселькораў у барацьбе за „Беларусь-тарпяны Донбас“, гэта—змаганьне за мэханізацыю падрыхтоўчых работ, транспортоўку торпу, разгортваньне здабычы фрэзэрнага, багернага, малога і вялікага гідра-торпу, мэханізацыя паасобных процэсаў працы, скарыстоўваючы дзеля гэтага рацыяналізатарскія прапановы рабочых.

Побач з самай настойлівай і пасьлядоўнай барацьбою за мэханізацыю торпапрамысловасьці, мы ні на хвіліну не павінны забываць аб тым, што ручная праца ўсё яшчэ займае значнае месца ў працы торпазаводу. Таму перад рабкорамі торпапрамысловасьці стаіць адказная задача: змагацца за далейшае максымальнае падвышэньне вытворчасьці ручное працы, якая павінна пайсьці ў напрамку барацьбы за максымальнае разгортваньне соцспаборніцтва і ўдарніцтва, як асноўных мэтодаў усёй работы, за лепшую організацыю працы ў брыгадзе тарпянікаў і тарпяніц, за правільную нормiроўку і аплату ручное працы і ўдасканальваньне тых інструмантаў, якія ўжываюцца пры ручной працы.

Рабселькоры мэханічных цэхоў, мантэры, трактарыстая

Максымальна скарыстоўвайце мэханічныя майстэрні торпазаводу, наладжвайце выпрацоўку неабходных запасных частак для агрэгатаў і машын, змагайцеся за сваячасовае атрыманьне і пуск тарпяных машын і абсталяваньня.

Забясьпечвайце сваячасовы рамонт торпмашын і поўнае задавальненьне іх неабходнымі запаснымі часткамі, забясьпечвайце найхутчэйшую зборку прыбываючага абсталяваньня, прыцягваючы да яе рабочых мэханічных цэхаў, прадпрыемстваў—спажыўцоў торпу.

Зьвязвайцеся з тымі мэталяапрацоўчымі прадпрыемствамі, якія вырабляюць абсталяваньне для торпарапрацовак. Організуйце сыстэматычныя аб'яднаныя зьлёты рабкораў-тарпянікаў з рабкорамі мэталістымі. Ствараце скразны рабочы кантроль над якасьцю торпабсталяваньня.

Змагайцеся за стандарызацыю машын, абсталяваньне інструмантаў торпапрамысловасьці, за прыстасаваньне аднаго машынабудаўнічага заводу для мэт абслугоўваньня торпазаводу.

Організуйце на старонках нізавых газэт, па прыкладу раду іншых заводаў СССР, масавы агляд-самаправерку становішча торпабсталяваньня.

Ліквідуйце абязьлічку на машынах, зьнішчайце прастої гарнітур. Правільны догляд за варштатам, поўная нагрузка яго, зьмяншэньне частых прасоўак машын, экономія апалу, замена торпу пнямі—дна з галоўных умоў барацьбы за прамфінплян.

Організуйце бюро рабочага вынаходства для хутчэйшага правядзеньня ў жыцьцё рабочых рацыяналізатарскіх прапаноў, ствараце гурткі па вывучэньню машын і абсталяваньня.

Лёзунг „кожны рабкор-тарпянік ведае свой агрэгат“—павінен быць вядучым у рабоце рабкораўскай арміі.

Кадрам пільная ўвага

Барацьба за пашырэньне колькасьці ФЗВ на торпазаводах, за організацыю самастойнага вучэбнага комбінату па падрыхтоўцы дзесяцкіх, тэхнікаў, інжынэраў па спэцыяльнасьці экскалятацыі, тэхнолёгіі і мэханікі, за організацыю сеткі завочнага навучаньня пры максымальным ахопе рабочых тарпянікаў і тарпяніц торпазаводу, за хутчэйшае перасоўваньне лепш кваліфікаванай рабочай сілы на больш кваліфікаваную працу—баявая задача ўсяго нашага друку.

Культмасавую бытавую працу у казармы, цэх брыгаду, агрэгат

Рабкор-ударнік—ударнік культмасавай працы, перадавы змагар з адсталымі настроямі.

Абвостраная клясавая барацьба на ўсіх вучастках соцыялістычнага будаўніцтва супраціўленьне клясавага ворага разгорнутаму на ўсім фронце соцыялістычнаму наступленьню знаходзіць свой адбітак і ў спэцыфічных умовах торпазаводу, дзе сярод рабочых тарпянікаў, у масе адыходнікаў, зацясаўся клясава-варожы элемэнт, які спрабуе ля торпамашын, у брыгадзе сарваць выкананьне пляпаў торпаздабычы.

Задача рабкораў—выкрываць дзеяньні клясава-варожага элемэнту, весьці рашучую барацьбу з яго антысавецкай дзейнасьцю, накіраванай на зрыў нашага соцыялістычнага будаўніцтва.

Асаблівае значэньне ва ўмовах тарпянай прамысловасьці набывае культмасава-выхаваўчая праца з рабочымі, якія прышлі з сельскай гаспадаркі. Трэба выхаваць з яго сьвядомага работніка соцыялістычнага будаўніцтва, зрабіць яго лепшым пропагандыстым, агітатарам і організатарам колгаснага будаўніцтва на вёсцы.

Адсюль адна з галоўных задач кожнага рабселькора, кожнай насьценгазэты, заводзкай шматтыражкі: паставіць клюбную працу так, каб клюб быў сапраўдным цэхам вытворчасьці, дзе знайшлі-б адбітак пытаньні вытворчага жыцьця і соцыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі на новай тэхнічнай базе.

Задача нізавога друку і рабкораў: змагацца за організацыю і адчыненьне пры кожным заводзе бібліотэкі, пры кожным пасёлку—лікпункта, чырвонага кутка і школы; за радыёфікацыю пасёлку, за конкрэтную паўсядзённую культмасавую працу брыгад сярод завербаваных у зімовы час на вёсцы, за паляпшаньне бытавых умоў у кожным пасёлку, бараку, за ажыцьцяўленьне ўмовы, складанай паміж ЦП Торпсланцу і Наркомасьветы, за дапамогу ў організацыі культурна-бытавога абслугоўваньня з боку вытворчых саюзаў, асабліва спажываючых торп, іх клюбаў і бібліотэк, а таксама з боку саюзаў, якія працуюць у мясцовасьці, дзе знаходзіцца торпзавод.

Нізавыя газэты і рабкоры бяруць шэфства над баракамі, чытальнямі, чырвонымі куткамі, зрабіўшы свае падшэфнае месца сапраўдным культурным адпачынкам, скарыстоўваючы клюб як магутны сродак барацьбы за прамфінплян, за яго выкананьне і перавыкананьне.

Рабкоры ў брыгадах, бараках, пасёлках, ля машын, організуйце насьценгазэты, бюлетэні, ільлічоўкі, вайсковыя і тэхнічныя гурткі, вітрыны, галерэі гультаёў, ілжэ-ударнікаў.

Шырока разгорнутай масавай работай рабкоры змагаюцца з адсталымі настроямі рвацтва, шовіністычнымі вылазкамі.

Рабселькоры навукова-дасьледчых работ

Біцеся за паварот навукова-дасьледчай працы аддзелу торпу Інстытуту прамысловасьці тварам да выкананьня вялікіх задач (па бліжэйшы час—вывучэньне фрэзэрнага торпу і рацыяналізацыя торпапрамысловасьці); за найбольшае выяўленьне тарпяных рэсурсаў, паказваючы магчымасьць іх скарыстаньня, організуючы на гэтым увагу пролетарскай грамадзкасьці; за выкананьне і перавыкананьне програмы дасьледчых работ на 1931 год у 100 тысяч га; дамагаючыся дзеля забясьпечаньня неабходнай сілай дасьледчых партый, перавыкананьня норм дасьледваньня і найбольш выкарыстоўваючы матар'ялы ранейшага дасьледваньня балот

Выканаем у найкарацейшы тэрмін задаччы, якія пастаўлены ўладай аб дэталёвым дасьледваньні тарпяных масываў на працягу двух трох год.

Падрыхтоўка балот—адно з важнейшых звеньняў!

Рабселькоры! Згуртуем праз друк організуючай сілаю асабістага прыкладу нашу волю, настойлівасьць, энэргію на:

лепшую пракопку каналаў, на большае ачышчэньне ад вады тарпяных масываў, на лепшую карчоўку і плітоўку палёў расьцілу;

мэханізацыю падрыхтоўчых работ на тарпяных масывах пад лёзунгамі; „Трактар, фрэзэр, канавакапальнік—на зьмену матыцы і лапаце“.

Рабкоры прадпрыемстваў БССР, спажываючых торп!

Зьвярнеце асаблівую ўвагу на экономію апалу, на хутчэйшае прыстасаваньне і пераабсталяваньне топак заводу на тарпяны апал, на сваячасовую падрыхтоўку свайго прадпрыемства да спажываньня торпу, асабліва фрэзэрнага, на сваячасовую падрыхтоўку складаў для торпу, організацыю ляборатарый па нагляданьню за якасьцю торпу і аналізаў вільготнасьці, зольнасьці, і цеплатворнае здольнасьці торпу.

Усе гэтыя задачы тым больш пасьпяхова могуць быць выкананы па ўсіх якасных і колькасных паказчыках, чым паўней і настойлівей будзе перабудавана работа партыйных, гаспадарчых, профэсыйных і комсамольскіх організацый пад лёзунгам: „Цэнтр цяжару ўсёй работы—нізавое вытворчае зьвяно: машына, група, брыгада, агрэгат“.

Ударная брыгада рабкораў

Перабудова работы павінна праходзіць пры самым актыўным удзеле ўсіх рабселькораў.

Кожны рабкор, юнкор, селькор—ударнік. Увесь цэнтральны, раённы, нізавы друк пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі павінны жорстка біцца за торп і энэргетыку, за „Беларусь-тарпяны Донбас“, за ператварэньне ў мінулым адсталай аграрнай Беларусі ў магутную індустрыяльна-аграрную Беларускую Савецкую Рэспубліку—неадрыўную частку ўсяго вялікага Саюзу Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Комсамол—шэф усеабучу

ЗРЫЎШЧЫКАЎ ПАДРЫХТОЎКІ—ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЬЦІ

Да пачатку навучальнага году засталося **27** дзён

Не дамо сарваць навучальны!

Юравіцкі сельсавет вырашыў пабудаваць у вёсцы Шарейка новую школу. Ня гледзячы на тое, што для пабудовы прывезены будаўнічы матар'ял, будаўніцтва яшчэ не распачалося.

1-га верасьня пачынаецца навучальны год, а памяшканьня няма.

Школа ня ўкамплектавана вучнямі.

Няўжо райАНА такое становішча не трывожыць?

Комсамолія Юравіцкага сельсавету павінна не дапусьціць зрыву навучальнага году.

Гай.

Не дапушчаць лятунства

На другім курсе Віцебскага белпэдтэхнікуму за апошні час павялічыліся выпадкі лятунства.

За другое паўгодзьдзе „галяцела" з тэхнікуму 5 студэнтаў: Ауфрэнак, Нікалаеў, Гуртман, Барашак і Уладзімераў.

Ня гледзячы на тое, што яны „уляцелі" з тэхнікуму, ім удалося паступіць у другія навучальныя ўстановы і перацягнуць на свой бок другіх студэнтаў. Гарбаноў, Бурынскі, Самакоў зьбіраюцца пакінуць тэхнікум.

Ня гледзячы на гэта дырэкцыя, прафкам і бюро комсамольскага калектыву не вядуць рашучай барацьбы з лятунамі.

Трохкутнік тэхнікуму і гарком комсамолу павінны павесьці рашучую барацьбу са зьнішчэньнем лятунства. Гэтых агідных фактаў не павінен знаць навучальны трэцяга, рашаючага.

Юнкор пост „Чырвонай Зьмены" Д. Усіськін і З. Ваўчок.

Пераключыцца на баявую падрыхтоўку

Пятрыкоўскі раён у справе правядзеньня ўсеагульнага абавязковага навучаньня дзяцей школьнага ўзросту—мае значныя дасягненьні. Усеабучам ахоплена 99 проц. дзяцей. На працэнтаў 75 ліквідавана няпісьменнасьць сярод дарослага працоўнага насельніцтва. Адным з слабых вучасткаў школьнай працы—дрэннае правядзеньне політэхнізацыі ў школах.

У падрыхтоўцы да новага навучальнага году няма належных тэмпаў.

Да гэтага часу раён не ўкамплектаваны настаўнікамі, усе школы пасьля скончаньня занятку—на замках; вялікія будаўнічыя работы, рамонту будынкаў не праводзіцца, будаўнічых матар'ялаў няма,—усё гэта ставіць пад пагрозу сваечасовы пачатак навучальнага году.

Райконфэрэнцыя асьветнікаў пастанавіла арганізаваць раённую майстэрню, але ніхто не думае ўзяцца за гэтую справу.

Было пастаўлена пытаньне аб арганізацыі 2-х вольнтна-паказальных школ сямігодак, але... і гэта хаваецца недзе глыбока ў інспэктарскім стале.

Пытаньне набыцьця ў сямігодках абсталяваньня для розгара роду габінэтаў—таксам ніхто не цікавіцца.

Патрэбна зараз-жа пераключыцца на баявую падрыхтоўку да новага навучальнага году, сваечасова мобілізаваць гаспадарнікаў, рабочых саўгасаў, калгасьнікаў на дапамогу у пасьпяховай падрыхтоўцы.

Пост „ЧЗ" А. Пялінскі.

Сустрэнем ва ўсеўзброеньні

Чырвона-Слабодзкі райком комсамолу сумесна з аддзелам райполітасьветы выслаў брыгады комсамольцаў для праверкі як рыхтуюцца да новага навучальнага на мясцох. Брыгадамі было высьветлена: у Жыліхаўскім і Сечяжоўскім сельсаветах не скарыстаны сродкі з мінулага году на школы і лікпункты. Сыгналы брыгад пачуты і прарывы ліквідуюцца.

Комсамольскія ячэйкі на дырэктыве райкому комсамолу правялі вучот няпісьменных і малапісьменных, вылучылі ліквідатараў.

Алесь Карловіч

Ліст у рэдакцыю

Паважаны тав. рэдактар!

У № 161 (1430) „Чырвонай Зьмены" за г. г. зьмешчан артыкул тав. Вязіна „Аб лінгвістычнай концэпцыі проф. Бузука", аўтар якога зрабіў рад цалкам слушных заўважаньняў аб маіх поглядах у некаторых з маіх ранейшых прац. На поваду некаторых з гэтых заўважаньняў можна, праўда, закідаць, але асабліва не адпавядае рэчаістасьці апошняе заўважэньне тав. Вязіна, сказаўшы аб зробленым мною кроку ў бок экономічнага і геаграфічнага матэрыялізму і запытаўшы далей, чым „тлумачыцца тое, што нам профэсар мае парывы да марксізму і нічога да гэтага не зрабіў у гэтым кірунку", тав. Вязін высьвятляе дадзеныя факт тым, што проф. Бузук „да гэтага часу ня ўскрыў (і ня чувацць было, каб адмовіўся) перад савецкай грамадзкасьцю сваіх шкодных ідэалістычных і пацыянал-дэмократычных концэпцый, а не ўдаміўшы усёй шкоднасьці зробленых памылак і на даўшы ім належнай самакрытыкі не пераключыўся на позыцыі марксызму-ленінізму".

Вось гэта ня зусім так.

З выкрыцьцём сваіх памылак я выступаў у часе грамадзкага прагляду дзейнасьці Інстытуту Мовазнаўства БАН (у сакавіку г. г.) гэта я заўсёды раблю на сваіх лекцыях у БДзУ. Не зрабіў гэтага я, праўда перад шырокай пролетарскай грамадзкасьцю—у друку, з розных прычын склалася, так, што я на вышэйзаданым узроўні ня выкрыў усіх сваіх старых памылак—так, як вучыў гэта рабіць Ленін. Мне здавалася дастатковым доказам адмаўленьне ад старых памылак мая сёньняшняя праца, але я цяпер бачу, што гэтага яшчэ мала, Адылі-ж ня ўсе слухаюць мае лекцыі, на якіх выкрываю свае памылкі, і вось таму я, хоць і са спазьненьнем, хоць і не па сваёй ініцыятыве, хачу у каротвіх словах сказаць аб сваіх старых шкодных концэпцыях, зразумела у сувязі з тымі аб'ектыўнымі прычынамі, якімі гэтыя концэпцыі нараджаліся, у сувязі з пройдзеным мной навуковым шляхам.

А шлях я прайшоў складаны і доўгі. Вучань старога дарэволюцыйнага унівэрсытэту, які выхоўваў чыноўнікаў, закаханых у сябе індывідуалістаў, выхаванец гісторыка-філёлёгічнага факультэту, гэтага бадай ці ня больш рэакцыйнага факультэту старой школы, пакінуты для падрыхтоўкі да профэсуры па катэдры славянскай філёлёгіі, у прыродзе якой сынтэзаваўся ідэалізм інда-эўропэістыкі і панславістычнымі настроямі—я, каб мець сёньня магчымасьць і права стаяць у радох будаўнікоў соцыялізму павінен быў пакрыць вялікую адлегласьць. І на гэтым шляху зразумела, нарабіў намала памылак.

Тав. Вязін на некаторыя з іх указаў, але я яму скажу прыблізна тое-ж, што ўжо па поваду крытыкі маіх памылак: „гэта крытыка зьяўляецца няпоўнай". Зразумела, я мог-бы сказаць і аб сваіх заслугах у справе барацьбы з нацдэмамі, і ня толькі па „пусьцяковых" пытаньнях, заслугі, неўспамянёныя т. Вязіным; мог-бы я ўспомніць і аб разыходжаньнях з інда-эўропэістыкай (крытыка тэорыі прамовы, крытыка формальнай граматыкі ўжо масвоўскім выданьні „Асноўн. пытаньняў мовазнаўства" 1924 г. і г. д.), на падставе якіх я адношу сябе да тых былых інда-эўропэістаў, якія дапамагалі з сярэдзіны ўзрываць індаэўропэістыку,—на гэтым я тут спыняцца ня буду, а скажу толькі што і памылак галоўных маіх т. Вязін не падкрэсьліў з усёй паўнатой. Вось яшчэ некаторыя з іх. Першыя два разьдзелы маёй кніжкі па агульнаму мовазнаўству прасякнуты псыхолёгізмам, які стварае глебу да ўхілу ў чыста-ідэалістычны сьветапогляд на мову. У апраўданьне мог-бы я сказаць толькі наступнае: у аснове абодвых выданьняў (1924 і 1926 г.) гэтай найбольш слабай маёй навуковай працы ляжыць праца, пачатая яшчэ ў студэнцкія гады, якая і вышла з друку ў пяршыню ў пач. 1918 г. нават пад назвай „Очерки по психологии языка", але апраўданьне гэта, згаджаюся, мала мяне апраўдвае; над 3-м выд. трэба было больш папрацаваць. Мала задавальняе і другое апраўданьне: кніжка адбівае агульны мэтодолёгічны і ідэолёгічны ўзровень падручнікаў інда-эўропэістаў па агульнаму мовазнаўству. Яшчэ больш буйныя мае памылкі ў галіне нацыянальных пытаньняў.

Трэба сказаць адкрыта. Я ня толькі не змагаўся з нацдэмамі па раду пытаньняў, а ў некаторых выпадках, напр., сваім „селянізатарскім" поглядам на шляхі разьвіцьця літаратурнай мовы, поглядам, які на другое месца адсоўвае моўную творчасьць пролетарыяту, сам кідаў думкі, за якія хапаліся нацдэмы. Але калі і змагаўся я нават з імі, нават і па важных пытаньнях, я ніколі ня біў (як часткова гэта адзначыў і т. Вязін) па асноўнай, політычнай установцы нацдэмаў: „выступленьні мае былі заўсёды „аполітычнымі", „акадэмічнымі"... Ня станавіў я выключэньня сярод большай часткі старой інтэлігенцыі і ў перажытай за 14 год таме агульнаполітычных настрояў, і часта, зрабіўшы два крокі ўперад, рабіў потым крок назад. Але ніколі ня было адваротнага—каб я рабіў крок уперад, два назад, і таму сёньня, усьвядоміўшы ўсе свае памылкі, перамогшы ўсе свае хістаньні, усьвядоміўшы добра бальшавіцкае становішча, што няма аполітычнай навукі і няма аполітычных вучоных, сёньня я стаю на гэты бок ад барыкад, разам з іншымі барацьбітамі за справу соцыялізму і сёнешняй сваёй працай, перш за ўсё працай хачу давесьці праўдзівасьць сваіх слоў.

Даўно ўжо адказаўшы сабе на запытаньне, якое-ж месца і мая спэцыяльнасьць—мовазнаўства—займае ў справе соцыялістычнага будаўніцтва, я і аддаю ўсе свае без астатку сілы на тое, каб гэтаму будаўніцтву прынесьці карысьць, як на пасадзе профэсара мовазнаўства, як іна пасадзе дырэктара Інстытуту Мовазнаўства БАН, аб якой я і ня мог марыць пры нацдэмах. Але калі-б органы савецкай улады і комуністычная партыя—кіраўнік соцбудаўніцтва, ведаючы аб маіх старых памылках, і з недавер'ем [illegible] да маіх сёньняшніх [illegible] аб жаданьні шчыра [illegible] на карысьць соцыялістычнаму будаўніцтву, я з нямепшай шчырасьцю аддаваў-бы свае веды па мовазнаўству і на менш адказных пасадах, я ня збочыў-бы з шляху марксыцка-ленінскай лінгвістыкі, на які нарэшце трапіў.

Робячы вывады аб маіх цяперашніх поглядах на падставе ранейшых маіх прац, т. Вязін дапускае недакладнасьць. Аб маіх сёньнешніх концэпцыях я прасіў-бы судзіць на падстве сёньняшней маёй лініі ў Інстытуце Мовазнаўства, на падставе новых маіх прац, падрыхтаваных да друку (Проблемы марксыцка-ленінскага асьвятленьня мовазнаўства, дыялектыка ў мове і інш.), на падставе маіх новых курсаў па мовазнаўству ў Унівэрсытэце, дзе я, зразумела, імкнуўся выкарыстаць ня толькі тое месца з артыкулу Энгельса „Роля працы ў процэсе ачалавечаньня малпы", на якое зварочвае маю ўвагу т. Вязін але ўсе магчымасьці выказваньня аб мове Маркса, Энгельса Леніна і іншых клясыкаў марксызму.

Вось гэтага майго права ўнесьці і свой хоць маленькі ўклад у справу пабудовы марксыцка-ленінскай лінгвістыкі ніхто ня можа ў мяне адняць. Ніхто не адыме ў мяне і права разьдзяляць агульны энтузіязм працоўных мас. Я ня веру, каб хто-небудзь, успамінаючы мае старыя памылкі, насьмешкамі сустрэў-бы мае шчырае жаданьне ўсе свае сілы аддаць соцыялістычнаму будаўніцтву.

Хто хоць трохі ведае мяне, зможа таксама засьведчыць, што я ня менш, чымся т. Вязін, клапаціўся аб павялічэньні сапраўдных пролетарскіх, у марксыцка-ленінскай мэтодолёгіі вытрыманых, кадраў працаўнікоў моўнага будаўніцтва.

22-VII—31

П. Бузук.

НАПЯРЭДАДНІ БЕЛТРАМАЎСКАЙ „ТРЫВОГІ"

Чаго мы чакаем ад прагляду?

5-га жніўня БелТРАМ, „Чырвонай Зьмена" сумесна з гаркомам ЛКСМБ наладжваюць для шырокага комсамольскага актыву, рабочай моладзі, прадстаўнікоў Асоавіяхэму, Чырвонай арміі, ЦСПСБ, Наркамасьветы і іншых організацый—грамадзкі прагляд чарнавой рэпэтыцыі сваёй новай пастаноўкі „Трывога", якая рыхтуецца да 17-га МЮД'у. Пастаноўка гэтай п'есы мае рашаючае значэньне для БелТРАМ'у. П'еса разглядае пытаньні вайсковай небясьпекі, ваенізацыі комсамолу, інтэрнацыянальнай работы і абароны краіны наогул. Зьмест п'есы—самы актуальны. Зараз як ніколі патрэбна правільная пастаноўка вырашэньня гэтага пытаньня.

Перад усім комсамолам IX-ты зьезд УсеЛКСМ паставіў востра пытаньне аб ваеннай падрыхтоўцы і ўзмацненьні інтэрнацыянальнай работы. Зьяўляючыся мастацкім агітпропам комсамолу, ТРАМ, натуральральна, уключыўся ў барацьбу за выкананьне рашэньняў IX-га зьезду і сваімі спэцыфічнымі сродкамі мастацтва тэатру праз пастаноўку гэтай п'есы павінен паказаць як вырашае і на колькі змог комсамол вырашыць гэтую задачу, што стаіць перад ім. Дзеля гэтага мы ўзялі „Трывогу", прагляд чарнавой рэпэтыцыі якой і наладжваем.

Мы падкрэсьліваем, што тое, што ўбачаць таварышы 5-га жніўня будзе зусім ня тым, што звычайна бачаць на грамадзкіх праглядах, закончанага мастацкага твору „палатна" ніхто ня ўбачыць. Мы будзем праводзіць нашу штодзённую звычайную рэпэтыцыю, чытку тэксту і запрашаем таварышоў на дзелавую і сур'ёзную гутарку абгаварэньня аб тым, што нам удалося зрабіць і, што нам патрэбна будзе зрабіць.

Мы чакаем вялікай і конкрэтнай крытыкі па сутнасьці тых пытаньняў, якія мы ставім гэтай пастаноўкай.

Кіраўнік ТРАМ'у Іваноў

За баявую вайсковую тэматыку, за ўзмацненьне абароназдольнасьці краіны

Тэатры павінны быць прызваны на абарону соцыялістычнай бацькаўшчыны працоўных усяго сьвету. Магчымасьці тэатру, як магутнага агітатара і пропогандыстага, нявычарпальныя. Задачы ў яго барацьбе за абарону вялікія. Але між гэтымі задачамі і рэальнай барацьбой тэатраў на фронце абароны зьзяе яшчэ вялікая прорва. Якія рэчы на нашых сцэнах мы можам хаця-бы па фармальных прызнаках аднесьці да абаронных?

„Мяцеж, „Міжбур'е" (БДТ-1), „1-я конная" (БДТ-2)—ніводная з пералічаных п'ес не адпавядае задачам і запатрабаваньням сёнешняга дня ў неабходнай ступені.

Няма ніводнага спэктаклю, які-небудзь трактуючага недааццэнку вайсковых ведаў і інтэрнацыянальнага выхаваньня, ускрываючага падрыхтоўку інтэрвенцыі. Прарыў надзвычайна вялікі, які павінен быць ліквідаваны усёй пролетарскай грамадзкасьцю.

БелТРАМ паставіў сабе задачу забіць трывогу і „Трывогай".

Мастацтва павінна організаваць масы на абарону краіны. БелТРАМ—мастацкі агітпроп комсамолу бярэ на сябе гэты пачын.

Пара скончыць з тым, каб пытаньні абароны насілі кампанійскі характар. Абаронная тэматыка не павінна ставіцца ў парадак дня толькі у юбілейныя дні.

„Трывога" завастрае пытаньне вайсковай небясьпекі.

„Трывога" імкнецца паказаць слабыя месцы ў нашай вайсковай рабоце, каб мобілізаваць увагу комсамолу на гэтыя слабыя месцы.

Ад будучага чарнавога прагляду паасобных адрыўкаў п'есы мы чакаем конкрэтных вынікаў у сэнсе правільнага накіраваньня нашай работы і выпраўленьня памылак, якія маглі-б быць у процэсе працы.

Рэжысэр-пастаноўшчык спэктаклю Б. Дольскі.

Адказны рэдактар МІХ. ПЛАТАЎ.

Галоўлітбел № 599